

- בשובי מאוחר למלון הוגד לי שצו עוד פעם לדבר

אלי מקהירו, ואולי עוד יטלפנו מחר בבוקר.

31.8.36

בבוקר החיעצנו - חיים, בפי, לואיס ואנכי - על חוכן

השיחה עם א.ג. ניטחנו ששה טעימים:

(1) המלכות במלכי ערב פוגעת ביסוד המנדט - ויוצרת
סטטוס של קונדומיניון כמו בסודן. תמיד מוכנים לדון עם ערבים,
אבל לא עשינו מאחורי גבם של הבריטים.

(2) צעדים אלה מונעים מ"מ שלנו עם הנציב והממשלה.

(3) לא נוכל עכשיו להגיד מה תהיה עמדתנו כלפי הועדה
המלכותית.

(4) יתכן שנצטרך לכנס בקרוב קונגרס ציוני להחליט על
מדיניות חדשה שלנו.

(5) אין יותר אסון בנציב, כי המופתי עכשיו עומד

למעשה גם בראש הממשלה וגם בראש הטירור.

(6) המעשים הנעשים עכשיו הם בניגוד לרצון הפרלמנט.

- בצהרית סעדנו יחד ומשם הלכנו שנינו למשרד המושבות.

גור פגשנו בידידות רבה. אמר שמפי ופרקינסון אינם

פה, ולפי שעה שקבורו מנהל העניינים והוא רוצה להזמין אותו

לשיחה. למעשה באו גם וויליאמס והמוזכיר הפרטי של א.ג. - בויד.

א.ג., שלא חשד כלל כנראה באיזה מצב נפש באנו הפעם -
החל בסון ידידותי וטוב-לב. פתח במכתבו של זיו ל"סיימס". הוא
כנראה אינו מאנשיכם - אמר - אצלו יש נוסה אחרת לגמרי. נוסה
של שלום ובקשת מוצא. חיים אמר שזיו הוא ציוני. ואין זו נוסה
חדשה - אנו תמיד רוצים בשלום. א.ג. הקריא אז לפנינו "האגרת
הסורית" שקיבל הלילה מהנציב - המתאר את המצב בארץ.

השיחה נרשמה במקוטעין ע"י לוריה לפי סיפורו של

חיים.